

и цар Калопетър.

- Б о р и л — Как отиват преговорите с Фридрих Червената брада?
- Н и к о л и ц а — Докога ще седим със скръстени ръце?
- А с е н — Не го крия. Чакам и отлагам, докато се върне Иваница.
- Б о р и л — А ако Иваница не се завърне никога?
- Б е л о т а — Не може тъй да се приказва! Да се надяваме, че Сеслав е успял да му предаде посланието. Иваница ще мине през огъня, но ще се завърне в престолнината.
- Н и к о л и ц а — Не може да се отлага нито ден!
- Б е л о т а — Но един брат не може да изостави родния си брат в беда. Асен не може да предаде Иваница.
- Б о р и л — Тогавя нека да предаде престола другиму, който ще поеме греха на Иваница, за да спаси държавата. Някой, който не му е брат.
- А с е н — И този друг трябва да бъдеш ти, Бориле! Нали? Бярвам, че не се съмнявате в желанието ми да защита правата на земята си?...Имайте още малко търпение.
- Н и к о л и ц а — Още утре трябва да проводим пратеници до императора с ясни и открити предложения.
- Б о р и л — Всяко бавене може да бъде гибелно.
- Б е л о т а — Чакайте! Не препирийте толкова. Ами ако утре решите променят влаждебността си към кръстоносците?
- Б о р и л — Царят трябва да се вслушва в думите на своите боляри!
- Н и к о л и ц а — Внимавай, Асене. Ние не сме свикнали на заповеди и покорство. Ако беше успял бунта в Долна земя преди търновския, днес други щеше да носи царската корона! Внезапно Асен плесва с ръце. Близа стражата.
- А с е н — Изведете болярина Николица! Заповядвам да напусне престолнината и да не посмее да се завръща докато сам не го